

men dette Punkt er jo iøvrigt ikke af saa overordentlig Bigtighed, at det afficerer Loven i det Hele taget; og jeg skal ganske henstille til det ærede Thing, hvorledes det vil afgjøre dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem her lige foran mig (M. Nielsen) gjorde en Bemærkning om Valget af Eigsynsmænd med Hensyn til, at Udvalget i saa Henseende har foreslaaet, at, naar en Mand har været Eigsynsmand i 3 Aar, kan han undslaae sig for Gjenvalg. Udvalget har foreslaaet dette, fordi man antog, hvad der ogsaa er blevet fremhævet af andre Medlemmer idag, at denne Bestilling ville være de Fleste utjærkommen, hvorfor man ikke skulde behynde Nogen med den mere end høist nødvendigt. Naar det ærede Medlem meente, at en saadan Bestemmelse kunde have tilfølgende, at man let kom i Forlegenhed med at finde Mænd, der vare egnede til at være Synsmænd, skal jeg dog bemærke, at efter Forslaget er der kun to Eigsynsmænd ad Gangen, og disse fungere i 3 Aar; man skulde saa dog troe, at der vænskelig vil findes noget Sogn i Landet, hvor der ikke var et tilstrækkeligt Antal Mænd, som ikke havde haft denne Gjerning før, og som kunde paatage sig den. Man behøver jo nemlig ikke at holde sig til Mænd, som have en mere fremragende Stilling i det paagjældende Samsfund; ofte ville Haandværkere eller Mænd i lignende Stillinger være særdeles egnede til at paatage sig disse Forretninger, og man vil ganske sikkert have et tilstrækkeligt Udvalg. At Udvalget ikke har tænkt sig denne Bestemmelse saaledes, at man derigjennem ad en Omvei kunde drive det til at engagere en Læge til at foretage Eigsyn, vil jeg dog troe, at samtlige Thingets Medlemmer antage. — Det samme ærede Medlem gjorde adskillige Bemærkninger imod en Hovedbestemmelse i Lovforslaget, nemlig den, der er bleven indsat om, at Eigsyn paa Landet ogsaa skal kunne foretages af Lægen. Det ærede Medlem vilde have denne Bestemmelse ud af Lovforslaget; men, hvis dette skete, da gav jeg ikke Meget for det hele Lovforslag; thi igjennem denne Bestemmelse gjøres netop det Hovedfremskridt, som her tilfigtes gjort. Det ærede Medlem maa betænke, at dette Lovforslag er indbragt af et Medlem

af Thinget paa en vis Grundvold, nemlig den at bidrage til at faae Eigsyn udført paa en mere betryggende Maade end hidtil. Derfor man altsaa ikke anseer dette for nødvendigt, gjør man jo rettest i at lade det Hele falde; men anseer man det for en rigtig Bestemmelse, saa synes jeg, at det Forslag, der her er stillet, er saa praktisk og har saa megen Sandsynlighed for at ville føre til Maalet, at jeg meget vil anbefale Thinget at fastholde det. Det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller har stillet sit Forslag i en saa roesværdig Hensigt og affattet det med saa megen Omhu, og at han tillige under Sagens Behandling har lagt saa megen virkelig Barme for samme Sag for Dagen, at jeg ikke kan betvivle, at Thinget vil anerkjende dette ved at følge ham i den Reform, som han saaledes har foreslaaet. Det ærede Medlem for Wro (Steenstrup) har gjort den Bemærkning, at det ikke var nogen fuldkommen Tilstand, som her var foreslaaet indført. Dette er ganske rigtigt. Vi naae sjældent til at frembringe en fuldkommen Tilstand ved de Lovforslag, vi vedtage; det, hvorpaa det kommer an, er, at det, vi vedtage, er et virkeligt Fremskridt, og, da jeg er overbevist om, at dette er Tilfældet her, kan jeg ikke andet end anbefale Sagen til Thinget. Det maae vi i det Hele taget være glade ved, at vi, naar vi naae til at faae Noget færdigt, da have gjort et utvivlsomt Fremskridt. — Med Hensyn til Betalingen kan jeg ikke negte, at jeg holder mig overbevist om, at, hvad der er foreslaaet under Nr. 7, bør vi ikke lade komme ind i Lovforslaget, saa at det kom til at gaae fra os i en saadan Skikkelse, som det da vilde faae. Jeg har allerede oplyst, hvorledes der er flere ogsaa formelle Indvendinger at gjøre imod dette Forslag; men, naar Lovforslaget gaar fra os, bør det ikke indeholde saadanne Feil i Affattelsen, som Tilfældet vilde være, hvis dette Forslag blev vedtaget. Men dernæst troer jeg ogsaa, at de Betænkeligheder, som de ærede Medlemmer have gjort gjældende med Hensyn til Betalingen, i det Væsentlige ere forsvindende. Naar de opnaae deres Hensigt i den Grad og i det Omfang, som det vil skee, saa fremt vi vedtage Udvalgets Forslag under Nr. 6, troer jeg, at det vilde være Uret af Thinget